

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 17C/191/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216207894
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alžbeta Beňáková
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2020:7216207894.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, sudkyňou JUDr. Alžbetou Beňákovou, v spore žalobcu: Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Grösslingova 77, 824 68 Bratislava, IČO: 31 351 026, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, zastúpenej JUDr. Františkom Sedlačkom, PhD., LL.M., advokátom, proti žalovaným: 1.) R. H., S.. XX.XX.XXXX, M. Č. X, XXX XX Z., v 2.) O. H., S.. XX.X.XXXX, M. Č. X, XXX XX Z., o zaplatenie 30.863,95 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie voči žalovanému v 1. rade **z a s t a v u j e .**

II. Náhradu trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade **n e p r i z n á v a .**

III. Žalovaná v 2. rade **j e p o v i n á** zaplatiť žalobcovi sumu 30.863,95 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 30.863,95 € odo dňa 1.5.2013 do zaplatenia a to všetko do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a .**

V. Žalobca **m á n á r o k** na náhradu trov konania proti žalovanej v 2. rade v rozsahu 41,80 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 29.3.2016 sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a v 2. rade na zaplatenie sumy 30.863,95 € s príslušenstvom titulom neplatenia splátok poskytnutého medziúveru a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 25593439/7930 bola so žalovanými v 1. a 2. rade uzatvorená úverová zmluva k č. účtu XXXXXXXX/XXXX a žalobca žalovaným poskytol medziúver v zmysle Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie FLEXIBIL v sume 32.810,65 €, pri úrokovej sadzbe 5,99 % p.a. Žalovaní sa zaviazali splácať poskytnutý úver pravidelnými mesačnými splátkami vždy v prvý deň príslušného kalendárneho mesiaca s tým, že splátka sa považuje za včas zaplatenú, ak je pripísaná na úverový účet najneskôr 15. deň v príslušnom mesiaci.

3. Nakoľko žalovaní poskytnutý úver neplatili, boli písomnou výzvou na túto skutočnosť upozornení žalobcom v zmysle článku V úverovej zmluvy. Nakoľko žalovaní i naďalej úver nesplácali, výzvou zo dňa 20.3.2013 vyzval žalobca žalovaných na úhradu celého zostatku úveru. Vzhľadom na to, že žalovaní nerešpektovali ani túto výzvu, žalobca ich požiadal dňa 30.4.2013 o okamžité splatenie zostatku celého úveru vo výške 30.863,95 €. V súlade s čl. V zmluvy sa od uvedeného termínu úroková sadzba zvýšila

o 5% p.a. Žalobcom uplatňovaná úroková sadzba pozostáva z riadneho úroku vo výške 5,99 % p.a. v súlade s § 497 Obchodného zákonníka a z úrokov z omeškania vo výške 5% p.a. v súlade s § 369 Obchodného zákonníka. Žalobca sa domáha zaplata istiny 30.863,95 €, riadneho úroku vo výške 5,99 p.a. zo sumy 30.863,95 € od 1.5.2013 do zaplata a úrokov z omeškania vo výške 5% p.a. zo sumy 30.863,95 € od 1.5.2013 do zaplata a náhrady trov konania.

4. K žalobe žalobca pripojil úverovú zmluvu č. 25593439/7930 zo dňa 10.3.2008, Všeobecné obchodné podmienky pre stavebné sporenie FLEXIBIL, Výzvu pred žiadosťou o okamžité splatenie úveru zo dňa 20.3.2013 a Žiadosť o okamžité splatenie úveru zo dňa 30.4.2013

5. Platobným rozkazom č.k. 17C/191/2016-35 zo dňa 7.9.2016 súd vyhovel podanému návrhu žalobcu a zaviazal žalovaných na plnenie v zmysle žalobného návrhu. Podaním doručeným súdu dňa 12.10.2016 podali žalovaní odpor proti platobnému rozkazu a zároveň sťažnosť proti výroku o náhrade trov konania. V odpore uviedli, že neuznávajú nároky žalobcu v celom rozsahu. Žalobca nešpecifikoval, z čoho pozostáva žalovaná suma 30.863,95 € a akým spôsobom bola určená jej výška. Žalobca im poskytol úver vo výške 32.810,65 € a podľa zmluvy mali platiť splátky vo výške 7.700,- Sk, čo predstavuje sumu 255,59 €. Od 1.3.2008 do 30.6.2012 tak žalobcovi zaplatili sumu 12.779,66 €. Zostatok medziúveru tak podľa ich názoru v žiadnom prípade nemôže predstavovať žalovanú sumu 30.863,95 €. Medziúver im bol poskytnutý v súvislosti s kúpou nehnuteľností vedených na LV č. XXX pre k. ú. Ťahanovce (rodinný dom so súpisným číslom XXXX a parcely registra „C“, parcela č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X L. XXXX/X) a návratnosť medziúveru bola v zmysle čl. III ods. 1 úverovej zmluvy zabezpečená záložným právom k týmto nehnuteľnostiam.

6. Po uzatvorení kúpnej zmluvy zistili, že k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXX, k. ú. Ťahanovce nie je zriadená prístupová cesta a od roku 2007 až doposiaľ predmetné nehnuteľnosti nemohli prakticky užívať. Žalobca pristúpil k výkonu záložného práva a predmetné nehnuteľnosti predával od roku 2014 v dražbe. V čase uzatvorenia úverovej zmluvy bola cena založeného majetku 4.300.000,- Sk, čo predstavuje 142.733,85 €. Výťažok zo speňaženia predmetných nehnuteľností pri výkone záložného práva by postačoval na uspokojenie všetkých nárokov žalobcu z úverovej zmluvy. V ďalšom sa žalovaní vyjadrili k výroku o trovách konania. K odporu boli pripojené Oznámenia o dobrovoľnej dražbe č. 562/2014, Prvé kolo dražby zverejnené v Obchodnom vestníku č. 164/2014 zo dňa 26.8.2014, Oznámenie o dobrovoľnej dražbe č. 255/2015, Druhé kolo dražby zverejnené v Obchodnom vestníku č. 52/2015 zo dňa 17.3.2015, Oznámenie o dobrovoľnej dražbe č. 419/2016, Tretie kolo dražby zverejnené v Obchodnom vestníku č. 89/2016 zo dňa 10.5.2016, výpis z LV č. XXXX L. Č.. XXX.

7. Uznesením č.k. 17C/191/2016- 61 zo dňa 8.2.2017 súd zrušil vydaný platobný rozkaz pre podaný odpor.

8. Dňa 30.3.2017 doručil žalobca súdu vyjadrenie k odporu, v ktorom uviedol, že na základe písomnej požiadavky žalovaných na čerpanie finančných prostriedkov boli tieto poskytnuté dňa 14.4.2008 vo výške 29.210,65 € prevodom na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Tatra banka, a.s., čo bolo žalovaným oznámené listom označeným ako Oznámenie o výplate zo dňa 14.4.2008 a dňa 21.9.2011 vo výške 3.600,- € prevodom na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s., čo bolo žalovaným oznámené listom označeným ako Oznámenie o výplate zo dňa 21.9.2011. Žalovaným neboli vyplatené finančné prostriedky vo výške 3.702,66 € z úverového rámca uvedeného v úverovej zmluvy z dôvodu, že žalovaní nespĺnili všetky zmluvné podmienky na vyplatenie celého úveru. Celkovo bola žalovaným vyplatená suma vo výške 32.810,65 €. Začiatok splácania úveru bol žalovaným oznámený listom zo dňa 21.4.2008 označeným ako Začiatok splácania úveru.

9. Zo strany žalovaných došlo v priebehu roka 2013 k porušeniu zmluvných povinností splácať úver riadne a včas stanovenými mesačnými splátkami, kedy žalovaní platili úver len do decembra 2012, kedy uhradili poslednú splátku. Žalobca následne dňom 30.4.2013 požiadaval o okamžité splatenie úveru v celkovej výške 30.863,95 € a zároveň zvýšil úrokovú sadzbu o 5% ročne nad pôvodne dohodnutú úrokovú sadzbu. Žalovaným bol poskytnutý medziúver, ktorý mal slúžiť na preklenutie obdobia do pridelenia cieľovej sumy a vzniku nároku na riadny stavebný úver. Poukázal aj na špecifickosť produktu medziúveru v tom, že v tejto fáze nejde ešte o istinu, pretože istina nie je vytvorená. Splátka medziúveru vo výške 255,59 € bola v zmysle zmluvy v súlade s ustanovením čl. II bod 2 Zmluvy rozpočítaná tak,

že 0,2 % z cieľovej sumy bude použitých na sporenie, pričom prostriedky sú preúčtované na sporiaci účet pre účely vytvorenia kapitálu na dosporenie a pridelenie cieľovej sumy, t.j. vzniku nároku na riadny stavebný úver a 0,5% z cieľovej sumy na úhradu úrokov z poskytnutého medziúveru a poplatkov súvisiacich s medziúverom. Z uvedeného vyplýva, že časť splátky bola použitá na úhradu úrokov a poplatkov medziúveru (medziúverový účet) a časť na sporenie za účelom dosporenia a pridelenia cieľovej sumy (sporiteľský účet).

10. Žalobca k podaniu priložil okrem výpisov z účtu za celé obdobie úverového vzťahu sporiaceho aj medziúverového účtu aj excelovský prehľad splácania úveru do žiadosti o okamžité splatenie úveru v jednostrannej tabuľke, ktorá kopíruje výpisy z účtu za príslušný kalendárny rok rozdelené na sporiteľský účet a medziúverový účet. Po okamžitom splatení úveru žalobca účtoval zostatky a príslušné obraty na oboch účtoch, čím sa vytvorila dlžná istina 30.863,95 €. Prehľad splácania úveru obsahuje jednotlivé položky, ktoré boli žalovaným účtované v jednotlivých rokoch s uvedením ich výšky.

11. Ďalej uviedol, že na tento právny vzťah sa nevzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch. Podľa čl. V ods. 6 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že všetky splátky úveru sa zaúčtujú podľa poradia najskôr na úhradu poistného na krytie úverovej pohľadávky pre prípad smrti poberateľa úveru, nákladov, poplatkov a úrokov, pričom platí, že najskôr sú uhradené najstaršie nedoplatky a potom na splatenie istiny úveru. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo/67/2013 a rozhodnutie Krajského súdu v Žiline a ďalšie rozhodnutia uviedol, že žalobca má nárok nielen na vrátenie finančných prostriedkov od dlžníkov, ale aj nárok na úroky z úveru, ktoré musí dlžník platiť od ich poskytnutia až do ich reálneho vrátenia. K zápisu záložného práva žalobca uviedol, že záložné právo z tejto zmluvy bolo evidované až ako druhé v poradí. Pre neplatenie úveru žalovanými pristúpil žalobca k realizácii záložného práva na nehnuteľnostiach evidovaných na LV č. XXX, v k. ú. Ťahanovce formou dobrovoľnej dražby, pričom o výťažok z dražby bola ponížená suma vedená na úverovom účte č. XXXXXXXX/XXXX a nie na úverovom účte, ktorý je predmetom tohto konania.

12. Dňa 24.10.2017 bolo doručené súdu vyjadrenie žalovaného v 1. rade (duplika) a návrh na spojenie vecí. Vo vyjadrení uviedol, že žalobca započítal na účte rôzne pohľadávky, napr. poplatok za vedenie účtu, poplatky za upomienky, za uzavretie zmluvy, avšak v žalobe nebolo uvedené, z akých ustanovení úverovej zmluvy mu malo vzniknúť toto právo na zaplatenie pohľadávok a v akej výške. K čl. V ods. 6 zmluvy uviedol, že splátky sa mali započítavať najskôr na úhradu poistného na krytie úverovej pohľadávky pre prípad smrti poberateľa úveru, avšak žalovaní nemali uzatvorenú žiadnu poistnú zmluvu. Ďalej uviedol, že úverovú zmluvu uzatvárali ako fyzické osoby- spotrebiteľia, preto nesúhlasili s argumentáciou, že by malo ísť o obchodný vzťah a z tohto dôvodu by nemali mať v súdnom konaní nárok na zvýšenú ochranu ako spotrebiteľia.

13. Zároveň žalovaní navrhli súdu, aby uložil žalobcovi povinnosť predložiť znalecký posudok, na základe ktorého bola v čl. III ods. 1 úverovej zmluvy č. 25593439/7930 stanovená cena založeného majetku na sumu 4.300.000,- Sk. Nehnuteľnosti tak v rámci dobrovoľnej dražby boli predané za cenu 44.925,- €. Pokles hodnoty nehnuteľnosti zo sumy 142.733,85 € na sumu 44.925,- €, t.j. takmer o 70% nie je ničím odôvodnený. Za škandalózne považoval, keď žalobca ako banka poskytol žalovaným úver spolu v sume 107.496,97 € (32.810,65 € + 74.686,32 €), ktorých hodnotu nechal určiť na sumu 142.733,85 € a tieto následne speňažil za sumu 44.925,- €, ktorá nepostačovala na uspokojenie zostatkov pohľadávok úverov, keď záväzky zo zmlúv aj čiastočne plnili. Nesúhlasil s argumentáciou žalobcu, že záložné právo z úverovej zmluvy č. 22593439/7930 bolo evidované ako druhé v poradí. Pokiaľ by žalobca postupoval pri predaji nehnuteľností s odbornou starostlivosťou, výťažok z predaja by postačoval na uspokojenie všetkých záväzkov, nielen z úverovej zmluvy č. 25342488/7930, ale aj z úverovej zmluvy č. 25593439/7930. Voči nárokom žalobcu si uplatnil ako obranu do výšky uplatnených nárokov právo na zaplatenie náhrady škody spôsobenej porušením povinnosti žalobcu postupovať pri predaji nehnuteľností vedených na LV č. XXX, pre k. ú. Ťahanovce s náležitou starostlivosťou tak, aby záloh predal za cenu, za ktorú sa rovnaký alebo porovnateľný predmet zvyčajne predáva za porovnateľných podmienok v čase a mieste predaja zálohu. Záverom žalovaný v 1. rade žiadal, aby súd žalobu zamietol a spojil na spoločné konanie vecí vedené pod sp. zn. 17C/191/2016 s konaním vedeným pod sp. zn. 13C/191/2016. K podaniu žalovaný v 1. rade pripojil Notársku zápisnicu N 1210/2016, Nz 19348/2016, NCRIs 19955/2016 o konaní dražby zo dňa 31.5.2016 a Oznámenie o opakovanej dražbe zn. 419/2016.

14. Po podaní návrhu na spojenie vecí bol spis sp. zn. 17C/191/2016 po dobu od 4.6.2018 do 26.4.2019 pripojený ku spisu sp. zn. 13C/191/2016 za účelom posúdenia návrhu, keďže konanie sp. zn. 13C/191/2016 bolo začaté skôr. Uznesením č.k. 13C/191/2016-170 zo dňa 25.4.2019 súd zamietol návrh žalovaných na spojenie vecí, nakoľko žalobca dvomi rôznymi návrhmi si uplatnil nároky z dvoch rôznych záväzkovo-právnych vzťahov, ktoré boli založené osobitnými zmluvami o stavebnom sporení. Vzhľadom na samostatnosť záväzkovo-právnych vzťahov majúci svoj vlastný priebeh bolo potrebné v konaní o nárokoch žalobkyne posúdiť rôzne rozhodujúce skutočnosti, preto nepovažoval za hospodárne spojenie vecí. Následne súd v tomto konaní č.k. 17C/191/2016- 116 zo dňa 7.5.2019 rozhodol rovnako a zamietol návrh na spojenie vecí.

15. Dodatkom č. 11 k Rozvrhu práce na rok 2018 pre Okresný súd Košice II zo dňa 21.5.2018 s účinnosťou od 23.5.2018 došlo k zmene zákonného sudcu a zákonnou sudkyňou na prejednanie a rozhodnutie sa stala JUDr. Alžbeta Mitríková, t.č. Beňáková. Uvedená zmena bola sporovým stranám oznámená.

16. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 13.1.2020 a dňa 5.3.2020, na ktorom sa zúčastnili právny zástupca žalobcu a žalovaní v 1.- 2. rade. Žalobca sa na pojednávaní nezúčastnil, preto súd v zmysle ust. § 180 CSP pojednával vec v jeho neprítomnosti. Právny zástupca žalobcu uviedol, že zotrúva na podanej žalobe a navrhol, aby súd vyhovel podanej žalobe v plnom rozsahu.

17. Žalovaný v 1. rade reagoval a uviedol, že v r. 2008 v čase krízy pracoval ako kamionista, vtedy ešte vedel splácať tento dlh, čo vyplýva z podkladov, ktoré sú obsahom spisu, keď do konca r. 2012 platil tento úver, avšak následne sa dostal do platobnej neschopnosti, preto aj požiadala o vyhlásenie konkurzu, pričom predložil súdu uznesenie Okresného súdu Košice I. Poukázal aj na znalecký posudok, ktorým bol poškodený, nakoľko bol predaný dom pod cenu.

18. Žalovaná v 2. rade rovnako poukázala na skutočnosť, že rodinný dom bol predaný pod cenu. Poukázala aj na e-mailovú komunikáciu, ktorou sa snažila komunikovať s Wüstenrot stavebnou sporiteľňou, avšak nič sa nevyriešilo. Poukázala na nedostatky v postupe samotného žalobcu. Ku svojej životnej situácii uviedla, že sa stará o dieťa, ktoré je ťažko choré a taktiež, že so žalovaným v 1. rade už nežije šiesty rok, nie je v jej schopnostiach platiť žalovanú sumu v splátkach väčších ako 20,- € alebo 30,- €, aj v prípade, ak bude toto konanie ďalej pokračovať v exekučnom konaní.

19. K navrhovaným splátkam žalovanej v 2. rade súd uviedol, že splátky vo výške 20,- € až 30 € sú podľa názoru súdu nereálne vzhľadom na výšku žalovanej sumy. Súd sa preto pokúsil so žalovanou v 2. rade dohodnúť na splátkach vo výške 255,- €, ktoré boli platené v priebehu úverového vzťahu, načo žalovaná v 2. rade uviedla, že zo svojho príjmu, ktorý predstavuje sumu 1.200,- € vymeriavací základ, čo aj súd zistil zo Sociálnej poisťovne, platí 550,- € podnájom a manžel jej prispieva na syna 40,- € výživné, čo je malá suma na to, že ide o 14 ročného syna. Ďalej uviedla, že okrem tohto príjmu iný príjem nemá, preto nie je v jej schopnostiach a možnostiach platiť ani splátku 255,- €.

20. V rámci práva záverečnej reči právny zástupca žalobcu uviedol, že nemá ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania a poukázal na to, že zotrúva na žalobe týkajúcej sa úrokov zmluvných ako aj úrokov z omeškania tak, ako bol naformulovaný petit žaloby a trval aj na zdôvodnení v zmysle svojich písomných vyjadrení. Takýto nárok je prípustný, nakoľko ide o zmluvne dohodnutú sankciu a nárok rovnako vyplýva zo zákona. Žalovaná v 2. rade v rámci práva záverečnej reči k veci nemala čo uviesť. Žalovaný v 1. rade nevyužil priestor na záverečnú reč, nakoľko bol oddĺžený.

21. Na výzvu súdu na pojednávaní dňa 13.1.2020 a písomnú výzvu zo dňa 29.1.2020, aby žalobca uviedol súdu z čoho pozostáva žalovaná suma, reagoval žalobca podaniami doručenými súdu dňa 24.1.2020 a dňa 11.2.2020, v ktorých v podstate uviedol, že žalovaní uhradili od 27.2.2008 do 30.4.2013, t.j. do dátumu predčasnej splatnosti vkladmi sumu spolu vo výške 12.140,83 €, ktoré jednotlivo rozpísal. Žalovaným boli do zosplatnenia úveru účtované riadne úroky v celkovej výške 9.030,65 €, poplatky vo výške 1.033,97 € ktoré rozpísal a úroky za omeškané splátky vo výške 80,13 €. Z jednotlivých obrátov a záúčtovaných položiek vyplýva, že tieto boli vkladmi žalovaných v plnom rozsahu uspokojené. Na základe toho uplatnená suma vo výške 30.863,95 € je istinou pohľadávky a nie sú v nej zahrnuté neuhradené poplatky, ani kapitalizované úroky, či úroky z omeškania. Za roky, ktoré predchádzali

kalendárnemu roku, v ktorom došlo k realizovaniu žiadosti o splatenie úveru, tak boli úroky a poplatky uhradené jednotlivými splátkami zúčtovanými v prospech spotrebiteľského a medziúverového účtu. Po zosplatení úveru nedošlo zo strany žalovaných k žiadnej čiastočnej úhrade pohľadávky. K podaniu zároveň pripojil Sadzobník poplatkov pre fyzické osoby platný od 1.6.2010.

22. Uznesením Okresného súdu Košice I č. k. 9OdK/1/2019- 25 zo dňa 14.1.2019 bol vo výroku II žalovaný v 1. rade podnikajúci pod obchodným menom: R. H.- R., s miestom podnikania: Č. X, XXX XX Z., E.: XX XXX XXX zbavený všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze. Uznesenie vo výroku II nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 19.1.2019. V Obchodnom vestníku č. 52/2019 dňa 14.3.2019 bol zverejnený Oznam o zrušení konkurzu žalovaného v 1. rade z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu.

23. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise (body 4, 6, 10 a 13 rozsudku) a zistil tento skutkový stav:

24. Žalobca so žalovanými v 1. a v 2. rade na základe uzatvorenej Zmluvy o stavebnom sporení č. 25593439/7930 na cieľovú sumu 36.513,31 € uzatvorili dňa 10.3.2008 úverovú zmluvu č. 25593439/7930, v súlade s ktorou mal žalobca poskytnúť žalovaným v 1. a v 2. rade ako solidárnym dlžníkom mimoriadny medziúver vo výške 1.100.000,- Sk (36.513,31 €) na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy a vzniku nároku na riadny stavebný úver. Úver bol vyplatený dňa 14.4.2008 vo výške 29.210,65 € a dňa 21.9.2011 vo výške 3.600,- €, teda v sume 32.810,65 €. Zvyšná suma nebola žalovaným vyplatená, nakoľko nespĺnili podmienky na vyplatenie celého úveru. V úverovej zmluve bola dohodnutá úroková sadzba 5,99 % p.a. ročne. Žalovaní v 1.-2. rade sa v čl. II bod 1 zmluvy zaviazali splácať medziúver mesačnými splátkami vo výške 0,7 % z cieľovej sumy, t.j. vo výške 7.700,- Sk (255,59 €), ktorá bola účtovaná ako vklad na sporiteľský účet vo výške 0,2 % z cieľovej sumy na dosporenie do 40% z cieľovej sumy a na medziúverový účet na úhradu úrokov z poskytnutého úveru vo výške 0,5% z cieľovej sumy. Splátka bola splatná vždy v prvý deň príslušného kalendárneho mesiaca a považovala sa za včas zaplatenú, ak bola pripísaná na úverový účet najneskôr 15. deň v príslušnom mesiaci. Žalovaní začali splácať poskytnutý úver od 1.5.2008. V zmysle čl. III bod 1 zmluvy sa na zabezpečenie návratnosti medziúveru a následne stavebného úveru zriadilo záložné právo na nehnuteľný majetok vo vlastníctve žalovaných nachádzajúci sa na LV č. XXX v obci Košice- Ťahanovce, v k. ú. Ťahanovce, na parcelách špecifikovaných v tomto bode zmluvy. Záložné právo bolo zapísané na LV č. XXX ako druhé v poradí (ako prvé v poradí bolo zapísané záložné právo na základe úverovej zmluvy č. 1 k zmluve o stavebnom sporení č. 25342488 zo dňa 20.6.2007 v prospech žalobcu). Žalovaní v 1.-2. rade mali povinnosť platiť splátky úveru riadne a včas. Túto povinnosť porušili, preto žalobca listom zo dňa 20.3.2013 vyzval žalovaných na zaplatenie omeškaných splátok vo výške 1.867,81 € s upozornením, že v prípade nerešpektovania výzvy je žalobca oprávnený žiadať o okamžité splatenie zostatku úveru v predpokladanej výške 30.725,46 € a to v súlade s čl. 12 ods. 2 Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie. Nakoľko žalovaní svoje povinnosti i naďalej neplnili a nezaplatili omeškané splátky, žalobca listom zo dňa 30.4.2013 žiadal dňom 30.4.2013 okamžité splatenie celého zostatku úveru v celkovej výške 30.863,95 €. Zároveň oznámil, že sa zvyšuje platná úroková sadzba pre celý zostatok úveru o 5 % p.a. nad pôvodne dohodnutú úrokovú sadzbu. Žalovaní dlžnú sumu neuhradili, preto žalobca pristúpil k výkonu záložného práva a to predajom založených nehnuteľností na dobrovoľnej dražbe. Vzhľadom k tomu, že záložné právo na základe úverovej zmluvy č. 1 k zmluve o stavebnom sporení č. 25342488 zo dňa 20.6.2007 bolo zapísané ako prvé, toto malo rovnako prednosť pri uspokojovaní pohľadávky z výťažku z dobrovoľnej dražby. Vyťažená suma predstavovala 44.925,- € a druhého záložného práva sa nedotkla.

25. Žalovaní ku dňu vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru uhradili vkladmi sumu 12.140,83 € (obdobie od 27.2.2008 do 30.4.2013), ktorá bola zúčtovaná s riadnym úrokom vo výške 9.030,65 €, s poplatkami vo výške 1.033,97 € a s úrokmi z omeškania vo výške 80,13 €. Žalovaná suma predstavuje len istinu vo výške 30.863,95 €. Zároveň sa žalobca domáha zaplatenia zmluvných úrokov vo výške 5,99 % ročne zo sumy 30.863,95 € od 1.5.2013 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 30.863,95 € od 1.5.2013 do zaplatenia.

26. Podľa § 166 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoKR“), každý platobne neschopný dlžník,

ktorý je fyzickou osobou, je oprávnený domáhať sa oddĺženia konkurzom alebo splátkovým kalendárom podľa tejto časti zákona a to bez ohľadu na to, či má záväzky z podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 167e ods. 1 ZoKR, ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

28. Podľa § 166a ods. 1 ZoKR, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len "rozhodujúci deň"), b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom, c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu.

29. Súd v prejednávanej veci zistil, že v priebehu konania bol na majetok žalovaného v 1. rade ako dlžníka vyhlásený konkurz a tento bol následne oddĺžený. Keďže žalobca v tomto konaní voči žalovanému v 1. rade uplatňuje pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená v prebiehajúcom konkurze, keď ide o pohľadávku vzniknutú pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz (§ 166a ods. 1 písm. a) ZoKR), súd postupom v zmysle § 167e ods. 1 ZoKR konanie bez zbytočného odkladu voči žalovanému v 1. rade vo výroku I zastavil. Skutočnosť, že konkurz bol skončený jeho zrušením z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu nezrušuje oddĺženie fyzickej osoby a nie je ani dôvodom na zastavenie exekúcie v súlade s ust. § 167v ZoKR.

30. O trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade rozhodol súd v zmysle ust. § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a contrario vo výroku II tak, že im náhradu trov konania nepriznáva, keď v nadväznosti na vyššie uvedený dôvod zastavenia konania je nutné konštatovať, že zavinenie na zastavení konania nemožno pripísať ani jednej zo sporových strán.

31. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, platného v čase uzavretia zmluvy o úvere, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

32. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

33. Podľa § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“), zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

34. Podľa § 1 ods. 1 zákona SNR č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení (ďalej len „zákon č. 310/1992 Zb.“), účelom stavebného sporenia je financovanie bytových potrieb a potrieb súvisiacich s bývaním na území Slovenskej republiky (ďalej len „stavebný účel“) uvedených v § 11 ods. 1 z účelovo vytvorených finančných prostriedkov vo fonde stavebného sporenia.

35. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 310/1992 Zb., stavebným sporením sa rozumie a) prijímanie vkladov od stavebných sporiteľov alebo v prospech stavebných sporiteľov,

b) poskytovanie úverov stavebným sporiteľom zo zdrojov fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 (ďalej len „stavebný úver“).

36. Podľa čl. V bod 2 písm. b) Zmluvy, ak poberateľ úveru v stanovených termínoch mešká so zaplatením dvoch splátok medziúveru, stavebného úveru podľa článku II tejto zmluvy, resp. vkladu na sporiteľský účet alebo nezaplatí niektorú zo splátok na základe upomienky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je stavebná sporiteľňa oprávnená požadovať okamžité splatenie úveru.

37. Podľa čl. V bod 6 Zmluvy, všetky splátky úveru sa zúčtujú podľa poradia najskôr na úhradu poistného na krytie úverovej pohľadávky pre prípad smrti poberateľa úveru, na úhradu poistného za poistenie založenej nehnuteľnosti, na krytie najstarších nedoplatkov, nákladov, úrokov a potom na splatenie istiny stavebného úveru.

38. Súd zistil, že v prejednávanej veci strany sporu uzatvorili z hľadiska podstatných náležitostí úverovú zmluvu dňa 10.3.2008, ktorá je absolútnym obchodným vzťahom v zmysle § 261 ods. 3, písm. d) Obchodného zákonníka a spravuje sa ustanoveniami § 479 a nasl. Obchodného zákonníka a zákonom č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení. Napriek tomu, že predmetná zmluva je absolútnym obchodno-závazkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka, vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa a spotrebiteľa, ako aj vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy prikazuje aplikovať ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy spotrebiteľa, pokiaľ sú pre spotrebiteľa priaznivejšie ako príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka.

39. Zároveň súd dospel k záveru, že poskytnutý úver, na základe uzatvorenej úverovej zmluvy nie je spotrebiteľským úverom, nakoľko zákon č. 258/2001 Z.z. účinný v čase uzatvorenia zmluvy sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu. Úverová zmluva je zmluvou, predmetom ktorej je poskytovanie úverov stavebným sporiteľom zo zdrojov fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 zákona č. 310/1992 Zb., ktoré slúžia práve na účely vyplývajúce z ust. § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. V zmysle ust. § 52 a nasl. OZ však ide o zmluvu spotrebiteľskú.

40. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalobca reálne poskytol žalovaným medziúver vo výške 32.810,65 € na základe úverovej zmluvy zo dňa 10.3.2008 na niektorý z účelov uvedených v § 1 ods. 2 VOP, v tomto prípade na kúpu nehnuteľností. Vzhľadom k tomu, že žalovaní si nespĺnili svoje povinnosti a nesplácali úver riadne a včas, žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 30.4.2013 v zmysle čl. V bod 2, písm. b) Zmluvy. Po úhradách vykonaných zo strany žalovaných na riadne úroky, úroky z omeškania a poplatky, ostala pohľadávka žalobcu predstavujúca istinu vo výške 30.863,95 € (viď čl. V bod 6 zmluvy), čo mal súd preukázané z výpisov z účtu odstúpeného medziúveru a z výpisov z účtu stavebného sporenia, ako aj z prehľadu vytvoreného žalobcom v podaní zo dňa 10.2.2020.

41. Súd dospel k záveru, že medzi sporovými stranami platne vznikol záväzkový vzťah, kedy pre neplnenie povinností žalovanými platíť mesačné splátky riadne a včas, postupoval žalobca pri okamžitom splatení úveru v súlade so zmluvou, rovnako v súlade so zmluvou bol aj vykonaný spôsob zúčtovania zostatkov a príslušných obrátov na sporiteľskom a medziúverovom účte. V čl. VII bod 5 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že platnosť zmluvy končí splatením celého úveru aj s príslušenstvom s tým, že príslušenstvom sú úroky, zaplatené poistné v súlade s čl. III, resp. článkom IV zmluvy, úroky z omeškania, sankčné úroky, poplatky v zmysle sazdobníka poplatkov, ako aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky a okrem týchto žalobca iné položky žalovaným neúčtoval (neúčtoval ani poistné). Žalobca má preto nárok na zaplatenie žalovanej sumy tak, ako súd rozhodol vo výroku III tohto rozsudku, keď zaviazal žalovanú v 2. rade na jej zaplatenie, vzhľadom na zastavenie konania voči žalovanému v 1. rade.

42. Námietskami žalovaných smerujúcimi voči konaniu dobrovoľnej dražby sa súd nezaoberal, nakoľko tieto hmotnoprávne námietky voči výške ohodnotenej nehnuteľnosti znaleckým posudkom a ďalšie mali byť uplatnené ešte v rámci konania dobrovoľnej dražby, resp. uplatnením žaloby o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby po jej skončení v zákonom stanovenej lehote. Navyiac v tomto konaní boli uplatnené nedôvodne aj vzhľadom k tomu, že z výťažku z dražby sa uspokojovala pohľadávka žalobcu z inej úverovej zmluvy, ktorá bola predmetom konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 13C/191/2016 (úverová zmluva č. 25342488 zo dňa 20.6.2007). Z tohto dôvodu preto súd zamietol návrh žalovaných na pripojenie dôkazu a to znaleckého posudku.

43. Žalovaní sa tiež bránili, že splátka úveru sa mala započítať v zmysle čl. V bod 6 Zmluvy najskôr na úhradu poistného na krytie úverovej pohľadávky pre prípad smrti poberateľa úveru a ďalšie položky, pričom so žalovanou nemali uzatvorenú poistnú zmluvu. Súd k tejto námietke uvádza, že zmluva bola pripravená formulárovým spôsobom a údaje žalovaných sa vpisovali do zmluvy, pričom v podaní žalobcu doručenom súdu dňa 11.2.2020 neboli uvedené položky zaplateného poistného.

44. Za nedôvodný považoval súd nárok žalobcu na zaplatenie zmluvných úrokov vo výške 5,99 % p.a. zo sumy 30.863,95 € od 1.5.2013 do zaplatenia. Súd vychádzal z ustálenej súdnej praxe a poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. Obo/143/98, a uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV ÚS 476/2012. Z týchto rozhodnutí vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Je nesporné, že úverový vzťah spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia poskytnutých prostriedkov má dlžník platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje. V takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov. Pokiaľ si však účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide pritom o odlišný inštitút oproti odplatným úrokom a ten má sankčnú povahu. Keďže žalobca pristúpil k predčasnej splatnosti úveru, od tejto doby žalobca nemá nárok na úrok z úveru, ktorého platenie bolo dojednané.

45. S takýmto logickým záverom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súd súhlasí, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi konania.

46. V prejednávacom prípade došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru žalobcom ku dňu 30.4.2013, preto do tohto dňa patria žalobcovi zmluvné úroky. Od 1.5.2013 má žalobca nárok len na úroky z omeškania. Súd sa priklonil k vyššie uvedenej súdnej praxi, aj napriek rozhodnutiam, ktoré uvádzal žalobca vo svojich podaniach, nakoľko má za to, že v tejto problematike je rozdielna rozhodovacia prax súdov. Navyiac súd konštatuje, že právo žalobcu požadovať platenie zmluvných úrokov až do úplného zaplatenia úveru nie je výslovne zmluvne dohodnuté v úverovej zmluve. Dohoda o tomto spôsobe platenia zmluvných úrokov by mala byť priamo obsahom zmluvných ustanovení ako prejavenej vôle oboch zmluvných strán, vzhľadom na jej závažnosť. V zmluve bolo výslovne dohodnuté len zvyšovanie úrokovej sadzby o 5% ročne nad pôvodne dohodnutú úrokovú sadzbu od dátumu žiadosti o okamžité splatenie, čo je tiež zjavne v neprospech spotrebiteľa.

47. Žalovaní neuplatnili v konaní žiadne ďalšie také podstatné námietky, ktorými by sa súd musel zaoberať.

48. Na základe vykonaného dokazovania a vyššie citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná len v časti. Súd priznal žalobcovi zaplatenie istiny vo výške 30.863,95 € vo výroku III tohto rozsudku, a v prevyšujúcej časti, čo do zmluvných úrokov po zosplatení vo výroku IV žalobu zamietol.

49. Podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj

len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 517 ods. 2 Obč. zák.).

50. Podľa ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka platnom od 01.02.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ďalej len „ECB“) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

51. Žalovaná v 2. rade sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, preto ju súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania, ktorý bol vyčíslený v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to vo výške 5 % ročne zo sumy 30.863,95 € od 1.5.2013 € do zaplataenia (deň nasledujúci po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru) viazaný návrhom žalobcu tak, ako je uvedené vo výroku III tohto rozhodnutia.

52. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu teda k 1.5.2013 bola síce 0,75 % a úrok z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyšší, avšak súd bol v tomto smere viazaný návrhom žalobcu a priznal mu úrok z omeškania len vo výške 5 % p.a.

53. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

54. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

55. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

56. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení vo výroku V a to tak, že žalobcovi na základe zásady úspechu v spore priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 41,80 % proti žalovanej v 2. rade. Žalobca v konaní žiadal priznať sumu 30.863,95 € + zmluvné úroky vo výške 5,99 % ročne zo sumy 30.863,95 € od 1.5.2013, ktoré ku dňu vyhlásenia rozsudku 5.3.2020 predstavovali sumu 12.667,74 €, t.j. spolu sumu 43.531,69 (100%), súd mu priznal sumu 30.863,95 €, čo predstavuje úspech 70,90 % a neúspech žalovaného v rozsahu 29,10 %. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 41,80 % (70,90 % - 29,10 %). Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice II.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).